

det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster, at det var hans Mening at tage Underændringsforslaget tilbage. Men saa ser jeg ikke, hvorfor det ikke er stillet op som et selvstændigt Forslag, derfor kunde det lige fuldt være taget tilbage. Hvis de Herrer have haft nogen fornuftig Hensigt med at stille deres Forslag som et Underændringsforslag, maa Hensigten i hvert Fald en Gang have været den, at de vilde benytte det Forslag, de her have stillet op, til at kvæle det Forslag, vi andre have stillet. Men det er ikke Neutralitet, det er Krig.

Det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster anførte i Gaar, at man godt kunde komme dertil, at vi ved 3die Behandling fik vedtaget en Bevilling, f. Eks. til, at Dansk Fredsforening lod udarbejde et Værk om Danmarks Neutralitet. Men allerede den lille Finger, der her blev strakt ud, var den højtærede Indenrigsminister saa — ja elskværdig kan jeg jo egentlig saa sige, for det var ikke nogen Elskværdighed overfor det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster, men den højtærede Indenrigsminister slog straks det ærede Medlem for Nykøbing over den Finger; ikke engang den Finger maatte det ærede Medlem have rakt ud. Den højtærede Indenrigsminister sagde: Ja, Tak, men hvis vi skulde til at bevilge noget til et Værk om Neutraliteten, var det i alt Fald nødvendigt, at vi i Forvejen havde Garanti for, hvad det blev for et Værk. Ja, jeg ser, at den højtærede Indenrigsminister nikker. Det er meget forsigtigt af den højtærede Indenrigsminister, at han vil have Garanti for Skriftets Karakter. Man plejer ellers ikke, naar man giver Bevilling til et eller andet Skrift, i Forvejen at sikre sig, hvilken Karakter dette Skrift vil faa. Et Skrift om Danmarks Neutralitet, udarbejdet paa Dansk Fredsforenings Initiativ ved Hjælp af en Statsbevilling, vilde selvfølgelig blive et fuldkomment objektivt videnskabeligt Værk, som redegjorde, saa vidt man i Virkeligheden kan, for, hvilke Pligter der paahviler en Stat i Almindelighed og den danske Stat i Særdeleshed, naar den under internationale Forviklinger og Stridigheder vil holde sig neutral. Men efter den overordentlige Forsigtighed, den højtærede Indenrigsminister i Dag har lagt for Dagen, tør jeg ikke gribe efter hele Haanden, fordi det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster har rakt en Finger ud, for jeg tror ikke, at Haanden følger efter. Jeg tror, at det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster trækker den Finger tilbage, som

den højtærede Indenrigsminister har slaaet ham over.

Jeg skal saa blot angaaende denne Sag gøre en lille Slutningsbemærkning til det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke har Ret til at tale om, at man ikke kan bevilge 2,000 Kr. til Dansk Fredsforening til Fremme af dens Formaal, fordi man i Dansk Fredsforening undertiden har talt om dansk Politik, og saa samtidig stille et Forslag om at bevilge 3,000 Kr. til den danske interparlamentariske Gruppe. Thi hvis jeg ikke husker fejl, er netop det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster blevet Medlem af Bestyrelsen for den interparlamentariske Gruppe som Udslag af et politisk Skridt, et politisk Skridt, som var rettet mod det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe). Man vilde af politiske Grunde sætte ham ud af denne Gruppes Bestyrelse, og af politiske Grunde satte man det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster ind i hans Sted.

Formanden: Det ærede Medlem har ikke Ret til at udtale, at det var af politiske Grunde.

Zahle: Ja, det er jeg da overbevist om, at det var. (*Kvist:* Han er slet ikke Medlem af Bestyrelsen.) Er det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster ikke Medlem af Bestyrelsen? (*Stemmer:* Nej!) Saa maa han være gaaet ud igen. (*Neergaard:* Det er af det interparlamentariske Raad, han er Medlem.) Ja, om man kalder det Raad eller Bestyrelse — man sætte Ølse for eller Ølse bag — det er ligegyldigt. Saa blev altsaa det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster sat ind i Raadet af de Grunde, jeg her ikke maa nævne.

Jeg skal saa tillade mig at gøre nogle Bemærkninger angaaende de grønlandske Forhold, og det er Bemærkninger af meget lys Karakter. Det glædede mig i meget høj Grad at høre de Bemærkninger, som fremkom fra den højtærede Indenrigsminister; jeg ser deri et Vidnesbyrd om, at denne store og vigtige Sag er ved at komme ind i et godt Spor, og at den glider fremad. Lidt er der dog, som jeg endnu maa bede om Forklaring paa. I 1878 beløb Fællesfonden sig til 63,161 Kr., men efter den Opgørelse, vi fik i Fjor, var den den 31. Marts f. A. kun 127,560 Kr. 7 Ø., hvilket er meget mindre, end den med Renter og Renters Rente maatte være